

אמונת חיים

גליון שבועי לתורה וחסידות שע"י מוסדות קראלי בארה"ק

גליון ד (שמו) ♦ שנה ה

שב"ק פרשת וירא ה'תשפא

בניני חיים

וירא אליו ה' באלוני ממרא והוא יושב פתח האוהל כחום היום ותמהו המפרשים בכמה דברים אחד שלא כתוב וירא ה' אל אברהם וגו' אלא כתב וירא אליו וגו', וגם במה שכתב באלוני הממרא, מה נפקא מינא באיזה מקום נגלה אליו ה', וגם מה שכתוב והוא יושב פתח האוהל, מה רוצה להגיד בזה שהוא יושב בפתח האוהל ולמה לא ישב בפנים האוהל, וברש"י כתב שבשביל שנתן לו ממרא עצה למול את עצמו, נתגלה ה' בחלקו, וידוע דרשת חז"ל שגדולה הכנסת אורחים מקבלת פני השכינה, ולכן הניח אברהם כביכול את השכינה וישב פתח האוהל לקבל אורחים.

ואפ"ל בדרך אפשר שהפסוק בא לומר את גודל הענוה של אברהם אבינו שאף שעשה את מצות ה' במסירות נפש והוא בן תשעים ותשע ומ"מ לא החזיק טיבותא נפשית, אלא פשוט שהוא כאילו בלי שם אלא כתב "אליו", וגם תלה כל הגדולה שזכה לעשות את מצות ה' הכל בזכות ממרא הצדיק שנתן לו עצה על המילה וגם כתב בפתח האוהל שאברהם החשיב את עצמו כאילו הוא עוד בפתח האוהל של הקדושה שאף שנתגלה אליו ד' יתברך אבל אברהם עוד הוא רק בפתח האוהל כאילו רק עכשיו התחיל לעבוד את ה' יתברך.

ובא הכתוב גם לומר שאברהם זכה לכל זה בזכות גודל הענוה שבו שאמר ואנכי עפר ואפר ולכן זכה שנתגלה אליו ה' שהענוה הוא הוא מידה היותר גדולה שזוכה אדם לכל הטובות ושורה עליו השכינה משא"כ הגאון שהוא הגדולה שבעבירות שאין השכינה שורה על בעלי הגאון, זה לימוד לדורות שאדם אל יתגאה אף בעשותו המצוה הכי גדולה וידע שהוא רק בתחילת הדרך ובפתח האוהל ועוד המלאכה גדולה להיכנס לגמרי לאוהל הקדושה.

רבינו הק' זע"א ב' ויגד משה

כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו וכו'. (יח . יט)

למען הביא ה' על אברהם את אשר דבר עליו. כי כשאדם מאמין באמונה שלימה שהקב"ה יתענג בהשפעות לישראל אז מה שמבקש מהשי"ת טובה וברכה הוא תענוג להשי"ת. ותענוג השי"ת בהשפעתו לישראל הוא מחמת שישראל הולכין ומחזיקין בתורת ה' על ידי זה יתענג השי"ת מהשפעתו, חוהו למען הביא ה' על אברהם אז שפיר יכולין שיבוא על אברהם אשר דבר עליו ולא יחשוב על מנת לקבל פרס כי מה שהשי"ת משפיע להם טובות הוא עבור תענוגו יתברך כיון שמחזיקים תורת ה' ובו מתענג בהשפעתו להם. והבן.

קדושת לוי

וילך ה' כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקומו. (יח . לג) התורה"ק סיפרה צדקת אאע"ה דהנה הוא המליץ לפני השי"ת על אנשי סדום להצילם, אך לא פעל כלום בבקשתו אצל השי"ת בשבילם, אעפ"כ כשלא פעל כלום לא התעצב אברהם מזה, רק הוא עשה את שלו שהתפלל, וכשלא פעל בתפלתו לא ה' זאת עסק שלו, ותכף אברהם שב למקומו היינו למדרגתו הראשונה, לעבוד את השי"ת בשמחה כמקודם, והתורה"ק היא נצחית וכן ראוי להיות כל אחד מישראל.

דברי יחזקאל

אשר אומר אליך (כ . ב) נראה לפרש כי באמת ידע הקב"ה אף שדבר קשה מאוד לאברהם שישחוט בנו יחידו פרי אשר נחנט למאה שנה בידי אף על פי כן יעשה ולא יסרב רק איך לא יעצב ולא יקרע לבו עכ"פ ואם כן יהיה לא יוכל אז אברהם לקבל נבואה דהא אינה שורה מתוך עצב אפילו של מצוה כמו שאמרו ז"ל (שבת ל:) א"כ לא יוכל לקבל הנבואה דאל תשלח ירך וישחוט יצחק ואין זה רצונו ית"ש לכך אמר קח נא את בנך וגו' רק שיהיה העשיה באופן אשר אומר אליך ר"ל אשר אוכל עוד לומר לך מה שארצה והיינו שלא תתעצב ואז תוכל לקבל הנבואה ממנו. *ישמח משה*

דברות קודש

מרוך רבינו עט"ר שליט"א

יוקח נא מעט מים וגו'. (י"ב . א-ב)

וברש"י: יקח נא - על ידי שליח; אף הקדוש ברוך הוא שילם לבניו על ידי שליח: "וירם משה את ידו ויך את הסלע" וגו' וברד"ק פירש: על המים אמר יוקח , רוצה לומר: על יד אחד מן העבדים; אבל על הפת אמר "ואקחה פת לחם" (להלן, ה) - הוא בעצמו.

ולכאורה פלא היא, שהרי אברהם אבינו אירח את האורחים בהרחבה גדולה, ושחט בהמה עבור כל אחד מהם בכדי לכבדם בלשון בהמה, והאכיל אותם מכל טוב הארץ, ולמה דווקא במים אמר יוקח נא [רק] מעט?

אלא לפי המפרשים (רש"י, רד"ק) שבמים שלח שליח, אבל את הסעודה עבורם הכין אברהם בעצמו, מובן שכל מה שהיה תלוי בו בעצמו, נתן בהרחבה גדולה, אלא כשהטריח אחרים לעשות עבורו, אמר יוקח נא מעט בכדי שלא להכביד יותר מידי על השליח.

מסופר על הגה"ק רבי ישראל מסלנט זיע"א, שבימי ביקורו בקובנה כשהתארח אצל אחד מתלמידיו הגביר המפורסם ר' יעקב כרפס, היה מצמצם מאד בשפיכת המים על ידיו, כשנטל ידיו לסעודה עד כדי רביעית מים בצמצום. משהרגיש בזה בעל הבית פנה אליו בשאלה מדוע אין כבוד תורתו מהדר גם בביתו ליטול ידיו בשפע כמנהגו בביתו תמיד? וכמו שאמרו בתלמוד (שבת ס"ב) אמר רב חסדא אני נטלתי ידי מלא חפנים מים ונתנו לי מן השמים מלא חפנים נחת ועושר. השיבו רבי ישראל: ראה ראיתי את המשרתת היהודיה מביאה את המים ממרחק במעלה ההר, והיא קורסת וכורעת תחת כובד משאה כשהיא נושאת את המוט על כתפה, ואין זה מן הנכון להדר במצוות על חשבון אחרים ויגיעתם וטירחתם רואים אנו בזה מוסר השכל, לכל אחד ואחד, שרוצה לדקדק במצות ולהחמיר כבקלה ובחמורה ולהיות נדיב לב ובעל חסד מופלא, כל זה הוא דברים גדולים מאוד, ואשריהם ואשרי חלקם אלא תדאגו ראשית כל, שזה לא יהיה על חשבון הזולת

ליל שב"ק - תשפ

יוקח נא מעט מים וגו'. (י"ב . א-ב)

וברש"י: יקח נא - על ידי שליח... אף הקדוש ברוך הוא שילם לבניו על ידי שליח: "וירם משה את ידו ויך את הסלע" וגו' וברד"ק: על המים אמר יוקח , רוצה לומר: על יד אחד מן העבדים; אבל על הפת אמר "ואקחה פת לחם" (להלן, ה) - הוא בעצמו.

ופלא מדוע אכן את המים שלח להביא, ואת הסעודה ערך בעצמו? ולעניינינו אפ"ל בדרך מוסר, ע"פ משל שרואים לפעמים בפרט אצל בחורים צעירים שצריכים להכין להם את הנעגיל וואסער, וכן מבקשים מהזולת, אנא תמלא ותביא מים, שלא לדבר שהוא לא מכין בלילה וצריכים להביא לו בבוקר.

כן מצוי מאוד שהאדם יבקש מהזולת, אנא תביא לי כוס מים, וקשה לו להביא בעצמו.

ונראה שזה דווקא בגלל שזה מעט ונראה דבר פעוט וקל, ישנה נטיה לבקש מאחרים.

ע"כ בכדי שנזכה שהקב"ה ישלם לנו, הוא ולא ע"י שליח יש להתחזק גם בדברים שנראים קלים ולא משמעותיים כ"כ וד' יהא בעזרינו

מתוך שיחת פתיחת הזמן תשפא

עובדות חיים

ואקחה פת לחם וגו' כי על כן עברתם על עבדכם (י"ח - ח')

מסופר על ה"חחה" הקדוש מלובלין זיע"א, שפעם בעת ישבו בזה השולחן אשר לפני ה', וטען עם כמה מתלמידיו, נענה לפתע ואמר, בבקשה מכם אל תדחפו, וחזר על בקשתו כמה פעמים, לתמהון כל הנוכחים שלא ראו שם שום לחץ ודחק. אחר כך הרהיבו עז כמה מגדולי התלמידים, וניגשו אל רבם הקדוש לשאול פשר דבר. וסיפר להם, שאביו התפאר בשמים שיש לו בן בעולם הזה שאוכל בצורה נאותה, (עסט זיער שייך) ובאו הפמליא של מעלה להסתכל ולראות עבודת האכילה שלו, ומחמת שהיו כאן הרבה מלאכים ודחפו מאד, ביקש מהם שלא ידחפו.

הכצקתה (י"ח - ח"א) וברש"י: צעקת ריבה אחת שהרגוה במיתה משונה על שנתנה מזון לעני. מסופר: כשעלה הרה"ק רבי לוי יצחק במארדיטשוב זיע"א על כס הרבנות, התנה עם ראשי הקהילה שלא יצטרך להשתתף באסיפות פרנסי הקהל, אלא כאשר ירצו לתקן חדשה. פעם אחת קראו את הרב לאסיפה והוצע בה לתקן תקנה, שלא יוכלו עניים ממקומות אחרים לחזר על הפתחים בעיירתם. אמר להם רבי לוי יצחק והלא התניתי עמכם שלא תקראוני לאסיפה אלא אם תרצו לתקן תקנה חדשה. תמהו הפרנסים ואמרו: רבנו, והרי באמת רוצים אנו לתקן תקנה חדשה. אמר להם, זו לא חדשה היא, שכן כבר בסדום היתה נהוגה.

הוא עומד עליהם תחת העץ ויאכלו (י"ח - ח) מסופר על הרה"ק רבי חיים מרחין זיע"א שנזדמן יחד עם מחותנו הרה"ק רבי חיים מקוסוב זיע"א, ר' חיים היה אוכל כדרכו ורבי ישראל רק נגע באוכל, טעם משהו ומיד משך ידו.

שאלו רבי חיים למה אין מר אוכל? ענה רבי ישראל, כי בשעה שירדנו לעולם הזה, התנינו תנאי עם הגוף שלא ליהנות מהעולם הזה כלום. כששמע זאת רבי חיים משך אף הוא ידו מן הסעודה. שאלו רבי ישראל ולמה לא אוכל מר כלום? גם הוא התנה תנאי כזה? לא, השיב רבי חיים, אלא בליל שבת אנו אומרים למלאכים "בואכם לשלום" ומיד אומרים "צאתכם לשלום", כי לא נעים לאוכל עם מלאכים.

כל אשר תאמר אליך שמע בקולה (כ"א - י"ב) מסופר על הרה"ק בעל התניא זיע"א ואחיו הרה"ק רבי יהודה לייבי רבה של ינוב' זיע"א, שהחליטו לנסוע יחד אל המגיד הקדוש ממעריטש זיע"א. בעל התניא ביקש רשות מזוג' הרבנית לעזוב את הבית למשך שמונה עשר חודשים, והיא הסכימה. אחיו רבי יהודה לייב לא קיבל רשות מזוג'ו להיעדר מהבית לתקופה ארוכה, למרות זאת קם ונסע בלי רשות. שני האחים הקדושים קנו סוס ועגלה ונסעו יחד. אך לא הרחיקו לנסוע ונשברה ידית האופן. משעלה בידם לתקן את גלגלי המרכבה, עד מהרה נפל הסוס ומת. אמר בעל התניא לאחיו, כל התקלות והעיכובים שמונעים את הנסיעה, מתרחשים בגלל שלא קיבלת רשות לנסוע, לכן אין עצה אחרת, אלא שתשוב אתה לביתך ואני אמשיך במסע לבדי.

קול קראלי 074-7962278

מאות כבר נושעו! ומה איתך?

רוצים גם ישועה? יש לכם שמחה, אזכרה וכו' תרמו! וקחו חלק בהפצת המעיינות של

מרכז "אמונת חיים" קראלי

כתובת לתרומות תגובות ולקבלת הגיליון
ר'ח' דב גור 20/23 אשדוד טל. 08-8659931
באימייל: 3118494@gmail.com

ביאורי חיים

אם מותר לסרב לאכול בסעודת ברית

בפרשתנו (בראשית י"ח, א') כתוב: וַיָּרָא אֱלֹהֵי ה' בְּאֵלָיו מִמָּרָא וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל כְּחֹם הַיָּם. וברש"י: אמר רבי חמא ברבי חנינא, יום שלישי למילתו היה, ובא הקב"ה ושאל בשלמו. הסתפקתי, אם מותר לסרב להזמנה לסעודת ברית בפרט בתקופת הקורונה, דידוע שאם אינו אוכל בסעודת ברית מילה הרי הוא כמנודה לשמים.

והגאון הנפלא רבי משה שמואל דיין שליט"א, כתב לי באריכות נפלאה, ואלו דבריו היקרים: (א) בפסחים דף ק"ג ע"ב איתא שבעה מנדוין לשמים אלו הן, מי שאין לו אשה וכו', ויש אומרים אף מי שאין מיסב בחבורה של מצוה. ופירש רשב"ם (ד"ה בחבורת מצוה) וז"ל כגון משתה של ברית מילה, או בת כהן לכהן. ע"כ. וכ"כ התו' שם בדף ק"ד (ד"ה ואין מיסב), דהיינו סעודת מילה, דאמר במדרש דניצול מדינה של גיהנם, וסעודת נישואין בת"ח, ובת כהן לכהן. ודוקא שיש שם בני אדם מהוגנין וכו'. ע"כ. והובא בדרכי משה (יו"ד סי' רסה ס"ק יב). וכ"כ בהג"ה (שם סי"ב) וז"ל ונהגו לקחת מנין לסעודת מילה, ומקרי סעודת מצוה, וכל מי שאינו אוכל בסעודת מילה, הוי כמנודה לשמים, ודוקא שנמצאו שם בני אדם מהוגנים, אבל אם נמצאו שם בני אדם שאינם מהוגנים, אין צריך לאכול שם. ע"כ. ונראה פשוט שהקפידא היא דוקא אם אינו אוכל בסעודה, וכמבואר מדברי הרמ"א הנ"ל, אבל לא לגבי המילה עצמה. וכן מבואר מדברי כל הפוסקים. ובפתי ששבוה (שם סי"ק יח) הביא מה שכתב בתשו' מקום שמו"ע (סי' פ ד"ה הבט) בשם ספר סוד ה' (שרב"ט זהב, קצת דיני מילה ד"ה נוהגים), שטוב לבטל מה שהשמש קורא על סעודת ברית מילה, כי אולי לא ילכו מטעמים המתהוים, ויהיו ח"ו בכלל נידוי. ע"כ. וכ"כ הגאון יעב"ץ בס' מגדל עוז (נחל ט יאור יז). ומבואר שכל הקפידא היא דוקא אם קראו לו ולא בא, אבל אם לא הזמינוהו, אין חשש בדבר. וע"כ צריך לומר כן, דאל"כ כל אדם שלא ישתתף בסעודת ברית מילה, יהיה מנודה לשמים, וזה לא יתכן. אלא ודאי דהיינו דוקא מי שקראו לו ולא בא. וכ"כ הגאון רבי צדוק הכהן מלובלין בספר הזכרונות (עמוד כט), כל מי שאינו הולך לסעודת מילה כשמזמינים אותו, הוי כמנודה לשמים וכו'. ע"כ. ולפי"ז ה"ב גם לא הזמינו אותו לבא לסעודה, אינו חייב לבא, אבל אם הזמינו אותו, לכאורה אסור לו לסרב, דאל"כ יהיה ח"ו בכלל מנודה לשמים, וכמ"כ הרמ"א הנ"ל. והנה זה פשוט, שאם הוא נמצא בקבוצת אנשים בסיכון, כגון שהוא למעלה מגיל שישים וחמש, שע"פ הרופאים יש לו סיכון גדול לבא לכלל סכנה, או שיש לו מחלות רקע וכיוצא בזה, דבזה ודאי רשאי שלא להגיע, שאין לך דבר העומד בפני פיקוח נפש, ואפילו אם אינו פיקוח נפש ממש, מ"מ הרי הוא כאנוס. אבל אם הוא אדם צעיר, לכאורה אינו רשאי לסרב, שהרי ברוב ככל המקרים אינו יכול לבא לידי סכנה כלל, אע"פ שיכול לבא מעט לידי מיוחשים.

יש כמה לימודי זכות שלא להשתתף בברית מילה (ב) אולם נראה, דאעפ"כ אם חושש מלבוא, יש לו כמה סברות שיכול לסמוך עליהם, חדא אם לא הזמינו אותו לסעודה, אלא רק הזמינו אותו לברית, שהרי כל הקפידא היא אם הזמינו אותו לסעודה ולא בא, אבל בדרך כלל לא מזמינים לסעודה, אלא באופן כללי, וא"כ י"ל שאינו חייב לבא. [ו]י"ל. ועוד יש לומר, שהרי הרמ"א (שם) כתב שאם נמצאו שם בני אדם שאינם מהוגנים, אין צריך לאכול שם. ומסתמא היום בכל סעודת מילה, לא ימלט שיהיו שם מקצת בני אדם שאינם מהוגנים. וכ"כ הערוה"ש (שם סעיף לז), שעתה אין חושש בזה, כי בעוה"ר ע"פ רוב ימצאו שם גם בני אדם שאינם מהוגנים. ע"ש. ול"כ בדורינו דור יתוש. ועוד י"ל שכל הקפידא היא דוקא אם השתתף בברית מילה, ואח"כ הלך משם ולא אכל בסעודה. וכן מבואר מדברי הרמ"א הנ"ל, שכתב דכל מי שאינו אוכל בסעודת מילה, הוי כמנודה לשמים. וקשה שהרי ודאי לא מסתבר לומר שכל מי שאינו אוכל בסעודה, הרי הוא מנודה לשמים, דא"כ כל ישראל שלא השתתפו בסעודה, יהיו מנודים לשמים ח"ו. אלא ודאי דדוקא מי שהשתתף בברית ולא אכל בסעודה, הרי הוא מנודה לשמים. וכ"כ הגה"ק בעל הישמח משה זי"ע בהגהותיו לש"ע שיש לומר כן בדעת הרמ"א. וכתב עוד, שהרמ"א דקדק לכתוב כמנודה לשמים, דרצונו לומר דרק לכתחילה אין לעשות כן, כיון שלדעת רבי נתן הוי מנודה לשמים ואע"כ דלא קי"ל הכי, אלא כתחמים (שלא אמרו כן). מ"מ אין נכון לעשות כן, אבל ח"ו שיהיה מנודה לשמים. עכ"ל. ועוד י"ל שכל הקפידא הוא דוקא כשאין מנין בלעדו, אז אם אינו הולך, הוי כמנודה לשמים, אבל אם יש מנין בלעדו, אין קפידא בדבר. וכ"כ בס' ארחות יושר (פרק כ). והביא קצת ראיה לזה, מהא (שהביא השל"ה ח"ב דט"ו ע"ג) דמהר"ש מלובלין היה סנדק בע"ש, ולא רצה לילך לסעודה (סמוך למנחה בע"ש מפני כבוד השבת), מאחר שהיה שם מנין בלעדו. והובא בס' יפה ללב (ח"ג סי' רסה ס"ק כב), אלא שכתב לדחות ראייתו הנ"ל. וכ"כ עוד (ח"ה שם ס"ק ט) להעיר על דברי הארחות יושר הנ"ל, שמדברי השל"ה שהובאו בבאר היטב (סי' רמט סק"ה) נראה שיש להקפיד אפילו יש שם מנין. אולם בתשו' יביע אומר (שם סוף אות ג) כתב שהמעייין ישר יחזו פנימו, דמהשל"ה אין ראיה להקפיד אפילו אם יש שם מנין. ע"כ. וכ"כ בתשו' מהרש"ג (ח"ב סי' קכה). ע"ש. ועוד כתב בס' ארחות יושר (שם), שראה רבים בזמן הזה שמזמינים אותם לסעודת ברית מילה ואינם הולכים, אע"פ ששם בני אדם מהוגנים, והיינו טעמא משום דבה"ז מוכרח בעה"ב להזמין אנשים הרבה משום שורת דרך ארץ, ואינו מקפיד שיבואו, ולפעמים ניח"ל שלא יבואו כולם, שלא זימנם אלא מפני הכבוד. ע"כ. מיהו מטעם זה קשה להקל בנידון דידן, דמסתמא מחמת המצב אין אבי הבן מזמין אלא אנשים שרוצה מאד שגיעו, והיינו שהם משפחתו הקרובה המצב. ומכל מקום אכתי יש להקל בנידון דידן בצירוף כל הטעמים הנ"ל. וכ"כ בתשו' יביע אומר (שם), דבצירוף כל הטענות יחד, שמה ימצאו שם אנשים שאינם מהוגנים, ושמה יש שם מנין בלעדו, ושמה לא הזמן אלא מפני הכבוד, יוכל למצוא טעם להתחמק מללכת לסעודת מצוה. ע"ש.

ולכן נראה, דאם חושש רשאי להקל בזה. אבל לכתחילה אם הוא צעיר ובריא לא ימנע עצמו. אבל לכתחילה אם הוא אדם צעיר ובריא בגופו, לא ימנע עצמו מללכת לשם. ותצא דינא שאדם שהוזמן להשתתף בברית מילה, אם הוא אדם מבוגר או עם מחלות רג, ודאי רשאי להגיע. ואפילו אם הוא אדם צעיר ובריא בגופו, דאעפ"כ חושש להידיבק בקורונה, רשאי להקל בזה מכמה טעמים. אבל לכתחילה לא ימנע עצמו מללכת לשם, וישמור על כללי הזהירות. מאת הרה"ג **גמליאל רבינוביץ שליט"א** - מו"צ בקהילתו